

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἔσωτερικόν.... Δρ. 5
Διὰ τὸ ἔξωτερικόν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
·Οδός Μουσών καὶ Βουλῆς
Γραφεῖον ἀνοικτόν καθ' ἐκάστην ἀπό 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται
δεκτὴ μόνον ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΝ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον
τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βεβλιοπωλεῖῳ Βίλμπεργ.

Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ δὲ παρ' ἄπασι
τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῖν.

Σώματα πλήρη τοῦ α'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἄπασι
τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῖν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἀρθρα
εὑρίσκονται ἡ συντάκτις αὐτῶν
καὶ Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πειμόκρενα ἡμένια χειρόγραφα
δημοσιεύμενα ἡ μὴ
δενέπιστρέφονται.—Ἀνυπόγραφα
καὶ μὴ δηλουντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἰναι δεκτὰ.—Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσι
διεύλουσι νὰ δημοστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ κατὰ τὸ Ἀρσάκειον.—Οπτασία (ὑπὸ κ. Μαρίας Βελλῆ) —
Ο κόσμος τῶν ἐντόμων (ὑπὸ κ. Τούλας Κόκκαλη). — Η ἱστορία
τῆς Μουσικῆς. — Διαγωνισμός φιττακῶν (ὑπὸ κ. Ελένης Γεωργίδην). —
Διατὰ ἡ γυνὴ φέρει τὸ δόνομα τοῦ ἀνδρός. — Ποικίλα.—
Ἀλληλογραφία. — Συμβούλη. — Συνταγή. — Επιφυλλίς.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ

Ἐὰν ὑπάρχῃ ζήτημα διπερ ὅφειλε νὰ ἐνδιαφέρῃ τὸ ἔλληνικὸν κοινὸν ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου αὐτοῦ ἀρχοντος μέχρι τοῦ
κατωτάτου πολίτου εἰναι ἀναμφιθίλως τὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως
τῆς Ἑλληνίδος, συνεπῶς δὲ τῆς καταστασεως τοῦ Ἀρσάκειου Παρθεναγωγείου, τοῦ μοιραίως συνδεομένου μετὰ τῆς
μορφώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐὰν παρ' αὐτοῦ ἐξέρχωνται κατ' ἔτος ἑκατοντάδες διδασκάλισσαι διαπειρόμεναι εἰς ἄπαντα τὰ σημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, καὶ διαπαιδαγωγοῦσαι χιλιάδας ὄλας Ἑλληνίς παιδῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐὰν ἡ μέλλουσα Ἑλληνίς μήτηρ ἐνταῦθα λούεται τὸ πνευματικὸν ἐκεῖνο λουτρὸν, διπερ διδωσιν αὐτῇ τὸ δικαίωμα τοῦ διαπαιδαγωγεῖν τὰ ἴδια τέκνα, διαπλάττειν δὲ καὶ μορφώνεν συνεχῶς καὶ τὸν ἴδιον οὐζυγον, τί ζωτικῶτερον τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἰδρύματος τούτου, καὶ τί ἀναγκαιότερον τῆς μελέτης καὶ ἐρεύνης τῶν κατ' αὐτό;

Διστυχῶς μέχρι τῆμερον ἐλαχίστως ἐφάνη ἐνδιαφερόμενος δτε τύπος, ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐν γένει τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν κατ' ἀντίθεσιν τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ταύτην ἀναπτυχθέντος ἐν σύμπαντι τῷ κόσμῳ πυρετώδους ζῆλου ὑπὲρ τῆς γυναικείας μορφώσεως, ὑπὲρ ἡς τόσα ἐκατομμύρια ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν διαφόρων κορτῶν ἐψηφίσθησαν, τόσοι νόμοι συνετάχθησαν, τόσα λύκεια, πανεπιστήμια, πολυτεχνεῖα ἰδρύθησαν, χορηγοῦντα τῇ γυναικὶ ἵσην τῷ ἀνδρὶ

μόρφωσιν. Ἰσως διότι παρ' ἡμῖν πᾶν δτι ἀφορᾶ εἰς τὰς γυναικας θεωρεῖται ζήτημα ἐλαχίστης χρῆσιν προσοχῆς, ὡς ἔθισθη νὰ θεωρῆται καὶ αὐτὴ ἡ γυνὴ. Ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων μας ἔστω ἡ ἐπὶ τόσα ἔτη διατήρησις τῶν ἐρεπιών ἐκείνων, ἐν οἷς τὸ ἔξωτερικὸν διδασκαλεῖον καὶ περὶ ὃν ἐν ἔκτάσει κατὰ το παρελθόν ἔτος ἐπραγματεύθημεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ διὰ τῆς δημοσιότητος παρ' ἡμῶν ἀποκάλυψις τῶν ἀθλιοτήτων ἐκείνων ἐπήγαγε τὴν κατεδάφισιν τοῦ ἐρεπιώδους διδασκαλείου, βελτίωτις δὲ ἐλπίζεται σχετικὴ ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὑγείας καὶ σωματικῆς εὐεξίας τῶν μαθητρῶν, ἀποπειρώμεθα ἐν σειρᾷ καὶ πάλιν ἀρθρων νὰ φέρωμεν εἰς φῶς καὶ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ γυμνότητα, ἵνα τὰ κατάλληλα ληροθῶσι μέτρα, σήμερον μάλιστα, δτε, ὡς πληροφορύμεθα μεταρρύθμισις τοῦ προγράμματος αὐτοῦ ἐπίκειται, τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἐπόπτου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κ. Χαλκιοπούλου.

Ἄλλ' ἀρ κ. Χαλκιοπούλος δικαιοῦται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ Ἀρσάκειου, ἐταιρικῆς σχολῆς ὅλως ἀνεξαρτήτου καὶ ἔθισθεσις μέχρι τῆμερον ἀνεξέλεγκτως καὶ ἀβασανίστως νὰ πράττῃ δτι, τι θέλει καὶ δτι, τη ἀρέσκει ; Πολὺ τὸ ἀμφιθάλλομεν. Πολὺ φοβούμεθα μήπως ὁ κ. Χαλκιοπούλος καταστρώσῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου πρόγραμμά τι, ἡ δώση γνώμην τινα ἐπὶ τοιούτου ἡ τοιούτου ζητήματος, εὑρεθῇ δὲ πρὸ ἀπαντήσεως τοῦ συμβουλίου, «τοῦτο ἀδύνατον ἐλλείψει πλοωτῶν, ἐκεῖνο δὲ γίνεται ἐλλείψει χρόνου ἢ χώρου» καὶ τὰ πράγματα μείνωσιν εἰς τὴν αὐτὴν, ἦν καὶ πρότερον κατάστασιν. Ἰδού διατὰ ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» θεωρεῖ καθηκόν της νὰ εἰπῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν : ἐὰν δημοσίᾳ τῶν θηλέων μέση ἐκπαιδεύσεις θεωρεῖται ἡ ἐν Ἀρσάκειῳ παρεργαμένη—καὶ βεβαίως, ἀφοῦ δημόσιον ἐκπαιδευτήριον μέσης παιδείας δὲν ὑπάρχει—αὐτη, οἷα σήμερον τυγχάνει, πρόξενος

βλάδης μᾶλλον ἢ ὠφελείας γίγνεται. Τὸ Ἀρσάκειον μετεβλήθη εἰς εἶδος ἑταῖρίας μονοπωλείου, μέγιστα ἀποθησαρίζοντος πλούτη, καὶ εἰς τοῦτο καὶ μόνον μετὰ ζήλου πρωτοφανοῦς ἀπό τινος ἐπιδοθέντος.

*Ἀλλως πῶς δύναται νὰ ἔξηγηθῇ ἡ ἀπό τινον ἔτῶν αὔξησις τῶν διδάκτρων ἐσωτερικῶν καὶ ἔξωτερικῶν μαθητριῶν, ἡ παραδοχὴ διλγίστων τοιούτων δωρεάν, ἡ παρεχομένη ταῖς οἰκοσίτοις τροφή, ἡ γλίσχρα τῶν τε καθηγητῶν καὶ διδασκαλισσῶν ἀμοιβή, ἡ τερατώδης ἴδεα σῆπος ὑπὸ τὸ ἔγερθσομένον διδασκαλεῖον κατασκευασθῶσι ἐμπορικὰ καταστήματα, καφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα καὶ ἀγνοοῦμεν τί ἄλλο; Πάντα ταῦτα δὲν εἴναι κερδοσκοπικαὶ ἐπιχειρήσεις; Καὶ δὲν ηθελέ τις πιστεύει διτι, διπωδύκουσι διαικινδυνεύει ὑγείαν, ηθικὴν καὶ πνευματικὴν εὐεξίαν, τιμὴν καὶ ὑπόληψιν, παρὸν καὶ μέλλον ὑπὲρ πλουτισμοῦ, οὗτῳ καὶ ἡ ἑταῖρία αὐτῇ ἐν ὑπέρφω τιθεμένη τὴν ηθικὴν καὶ πνευματικὴν μόρφωσιν ὡς καὶ τὸν προσορισμὸν τῶν ταῖς φροντίσιν αὐτῆς ἀνατεθειμένων Ἐλληνίδων, ἐν καὶ μόνον βλέπει, ὑπὲρ ἑνὸς καὶ μόνου μεριμνᾶ: τῆς αὔξησεως τῶν ἔκατομμαριών της.

*Ἀλλ' ἀφοῦ, ὡς προσίπομεν, τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους ἔξαρταται ἐκ τῆς μορφώσεως τῶν ἐκ τοῦ Ἀρσακείου ἀποφοιτωσῶν, ἔθνικὸν καθῆκον ὑποχρεοῦ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιβληθῇ πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἀρσακείου, νὰ λάβῃ σὺν τονα καὶ αὐστηρὰ μέτρα, νὰ ἐπέμβῃ καὶ ἀνατρέψῃ τὰ ἐν αὐτῷ κακῶς κείμενα. Ἀροῦ ἔναθεωρήσεις πολιτευμάτων γίνονται, διετὶ νὰ μὴ γείνῃ καὶ ἀναθεώρησις τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑταιρίκης ταῦτης; *Ἡ ἐπὶ πλέον βραδύτερης τῆς ἀναθεωρήσεως αὐτοῦ θέλει ἀναμφιβόλως ἐπενέγκει αὐστηρὸν ἔλεγχον μορφῆς πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐκείνην, ἥτις μέχρι σήμερον διέπει τὰ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἀρκεῖ πλέον ὁ ἐν αὐτῷ ἀπό τινος τὰ πάντα διέπων τιμαριωτισμός. Τὸ Ἀρσάκειον δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς κοινὸν τοῦ Ἐλληνισμοῦ ἐκπαιδευτήριον· δέον νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ. Εἴναι αἰσχος νὰ ἐκπαιδεύωνται δωρεὰν θυγατέρες εὐπόρων ἐμπόρων, αἰτηματιῶν, καθηγητῶν, πτωχῶν δὲ πλυντριῶν τέκνα, διακρινόμενα ἐπὶ ἐπιμελείᾳ καὶ εὐφυΐᾳ νὰ πληρώνωσι: διὰ τὴν διωδεκατῆ φοίτησιν αὐτῶν ὑπὲρ τὰ 1000 φράγ. οἰκονομούμενη, τὶς οἵδε, ποιαὶς στερήσεις καὶ ἀγωνίαις. Ἐν αὐτῷ ἀνάγκη νὰ ἐκπαιδεύωνται τὰ τέκνα τῶν πτωχῶν δωρεάν, νὰ μορφρόνωνται οὐ μόνον καρδιαὶ ἀποστηθῆσαι τὴν Γραμματικὴν τοῦ Γενναδίου καὶ τὸ Συντακτικὸν τοῦ Ἀσωπίου, ἀγνοοῦσαι δὲ τὰς στοιχειώδεις τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἀρχάς, ἀλλὰ νεάνιδες κατανοοῦσαι τὴν ὑψηλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν. Εἴναι ἀπελπιστικὸν ἀληθῶς νὰ βλέπῃ τις ἀποφοίτους τοῦ Ἀρσακείου μαθητρίας, ἀγνοοῦσας νὰ ὀμιλῶσι γλώσσαν καθηρεύονται, ἀγνοοῦσας τὸν στοιχειώδεις τῆς καλῆς ἀγωγῆς τρόπους, ἀγνοοῦσας πῶς νὰ καθιονται, νὰ ἵστανται, ἡ περιπατῶσι. Ἀλλὰ μὴ αὐτοὶ διδάσκωνται τι ἐκ τῶν μυρίων ἐκείνων οἰκιακῶν ἔργων, ἀτινα οὐ μόνον καλλύνουσι τὴν ὑπαρξίαν τῆς γυναικός, ἀλλὰ καὶ σπουδαῖς ἐλαττοῦσι τὰς οἰκογενειακὰς δαπάνας συντελοῦντα εἰς τὴν ηθικὴν καὶ σωματικὴν αὐτῆς εὐημερίαν. Ἀρκεῖ ἡ σχολαστικὴ καὶ ὑπὸ σχολαστικῶν τοῦ μεσαίων διδασκάλων τυπικὴ καὶ ἔηρά διδασκαλία. Ἀρκεῖ ἡ παντελὴς ἀπὸ τοῦ Ἀρσακείου διδασκαλίειον

ἀπεμπόλησις ἀπὸ πάσης ηθικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως.

*Ἡ κοινωνία μᾶς ἤρξατο αἰσθανομένη τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν αὐτῷ νοσηρᾶς ταύτης καταστάσεως. *Ἡρξατο προθέπουσα τὰς συνεπείας αὐτῆς ἐν τῇ καταχειροκροτηθεῖσῃ τῶν ἀπόκρεω μασκαράτᾳ. Μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ κανονισμοῦ, ἀς ἀνατραπῇ καὶ τὸ πρόγραμμα. Εἴναι γελοῖον νὰ χρειάζηται ὀλόκληρος ὁ βίος τῆς κορης, ὅπως ἀποφοιτήσῃ τοῦ Ἀρσακείου, ἀγνοοῦσα νὰ ἔκθεσῃ σαφῶς τὰς ἴδεας της. Ἀριθμήσατε διλίγον τὰ ἔτη τῆς διδασκαλίας τῆς ἀτελοῦς ταύτης μέσης ἐκπαιδεύσεως. Διὺς ἔτη ἐν τῷ νηπιαγωγείῳ, ἔξι ἐν τῇ προπαιδευτικῇ σχολῇ, καὶ τέσσαρα ἐν τῷ ἀτελεῖ γυμνασίῳ. Τὸ δόλον ἔτη δώδεκα. Ἐν τοῖς ὅψεως τοῦ διποίου ἀκατάχετος ὄρμη ὥθει με γονκλινῶς νὰ προσευχηθῶ ὑπὸ αὐτῆς. Οἱ δὲ πρὸς τὴν δύσιν ἐπικλινάντες ἀστέρες ἀπετέλουν εἰς ἐπίμετρον εἰκόνα ἐπιταφίως σιγώσης ἐπιβολῆς.

*Ἐγώπιον παρομοίου πενθύμου νυκτερινοῦ πέπλου ἔμενον σιωπὴν ἐν θεοσεβεῖ ἐκστάσει. Δὲν ἀπερρόφων τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν καρδίαν μου οὐδὲ ἐλπίδες: τῆς αὔριον, οὐδὲ πόθος τῆς χέρεως. *Ἐξήτουν ν' ἀναμνησθῶ ἐν τῇ πορείᾳ τοσούτων ἐκλεψυσῶν καὶ μὴ ὑπάρξεων γνωστόμοι παράδειγμα ἀνθρωπίνης ἀπολύτου εὐτυχίας. Καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς γαληνώσης ψυχικῆς μου καταστάσεως μὲ κατέλαθεν ἡρέμα δινειρόν γλυκού.

*Καὶ ἥρχισαν ἐνώπιον μου ἐνκλλάξις ἐκτυλίσσωνται διάφοροι σκηναί. Καὶ ἔβλεπον τοὺς ἰσχυρούς καὶ διφροστεφεῖς ἥρωες ἐν παρελάτει πρὸ ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ ἀρματος τοῦ θριάμβου των συρομένων, τὸ πλῆθος ζητωκρυγάζον ὄμοθυμως ὑπὲρ τὸν σωτῆρός των καὶ ἥκουν παιάνας διασαλπίζοντας τὴν ἰσχύν των, τὴν ἀνδρίαν των καὶ ἔλεγον: «Ἴδον οἱ εὐτυχεῖς θυητοί», δτε ἐγγὺς παραγενόμενον γνωστόν μοι μέγα πολιτικὸν πρόσωπον προσηνῶς ὑπέκλινε μὲ τὴν κεφαλήν. Θαρροῦσα ἀντεχαιρέτησα καὶ συνεχάρην αὐτὸ διὰ τὴν ὑπέρ της βίω ειδαίμονίαν.

*Οχι! μοι εἶπε, στυγνῶς μειδῶν, εἶμαι μακράν πολὺ μακράν τοι νὰ εἶμαι εὐδαίμων. *Οπισθεὶς τῆς συρρετώδους πομπῆς ταύτης ἐγίρεται ἐν ἐμοὶ πλέον ἡ ἀπαξί σκηνῆρος συνειδήσεως ἐλεγχος, ἀπαριθμῶν τὰς καταστασηριθείσας καὶ στεναζούσας ὑπάρξεις, ἐφ' ὃν τὰθεμέλια τῆς πυραμίδος τῆς δόξης μου ἔθηκα. *Οχι, «ἡ δάρψη θέλγει μόνον, πλὴν δὲν ἀνακούφιζει». Ζήτησον ἀλλοιού τὸν εὐτυχῆ.

*Καὶ ἐστράφην πρὸς τὴν δέσποιναν τοῦ κόσμου ἀπαστράπτουσαν ἐκ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ πλούτου, περιχύνουσαν ἀρωματὶς καὶ χυσὸν περὶ αὐτήν, χλαμύδας, θυμιάματα, ταπεινοὺς φίλους τὰ πάντα καταπατοῦσαν. Καὶ διενοούμην τὶ δύναται νὰ ποθῇση πλειότερον; «Ο ἀποθαυμασμός μου δὲν τῇ διέψυγε. Πλητιάσασα μ' ἥρωτησεν ἀνέματες καλῶς. Ναι τῇ εἶπον. *Ἀδικον ἔχεις προσέθηκε: ίδε, δημιούργησαν τὸν παραπετάσματος τὴν είμαρμένην καιροφυλακτοῦσάν με ἔσσει. *Ἴδε ὅποια εἰδεχθῇ δῶρα μοι ἐπιφύλαξσει ἐκάστοτε. Διέμε, ὁ κόρος, ὁ μαρασμός, ὁ φθόνος, ἡ διαβολή...»

*Καὶ ἤμην ἐτοίμη νὰ παραιτηθῶ ὡρισμένως καὶ ἀνακηρύξω ματαιοπονίαν τὴν ζήτησιν εὐδαίμονίας ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ, δτε ἐλαφρὰ ἐπὶ τοῦ ὅμου μου βικτηρίας θωπεία πολιοῦ καὶ περιεργότερον δλῶν τῶν μυρμήκων;

*Ἐπὶ τοῦ παραπετάσματος τὴν είμαρμένην καιροφυλακτοῦσάν με ἔσσει. *Ἄρες τὸν βίον ὅπως ἔχῃ, ἀνάμικτον πικριῶν καὶ χαρᾶς, κόρη μου, μοι εἶπε. Μή ζητήσει τὴν εὐτυχίαν ἀπολύτου ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ μόρφωσον. Σὲ αὐτὴν οὔτως, ὥστε νὰ ἀντέχῃς εἰς τὰς ποικίλας ἀποχρώσεις αὐτοῦ. Διὸς πίστιν εἰς τὴν πολυχρόνιον πειράν μου καὶ ἀκουσόν με:

πτυξέως των, τὸν Θεὸν ἐν τῇ δημιουργίᾳ του καὶ τὸν ἀνθρώπων εἰς τὰς πρώτας ἀρχάς του. Γηραιά καὶ διτεώδης ἐλάτη προεστάτει αὐτῶν φέρουσα τὸ χρῶμα τῶν αἰώνων.

*Ἐνῷ κατ' ἀντίθετον ὑψοῦτο. Ἰτέα ἔναντι, ἦς ἡ σελήνη χρυσίζουσα τὸ φύλλωμα μετέβαλεν αὐτὴν εἰς πολυφεγγῆ πολυέλατον, πρὸ τῆς ὅψεως τοῦ διποίου ἀκατάχετος ὄρμη ὥθει με γονκλινῶς νὰ προσευχηθῶ ὑπὸ αὐτῆς. Οἱ δὲ πρὸς τὴν δύσιν ἐπικλινάντες ἀστέρες ἀπετέλουν εἰς ἐπίμετρον εἰκόνα ἐπιταφίως σιγώσης ἐπιβολῆς.

*Ἐγώπιον παρομοίου πενθύμου νυκτερινοῦ πέπλου ἔμενον σιωπὴν ἐν θεοσεβεῖ ἐκστάσει. Δὲν ἀπερρόφων τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν καρδίαν μου οὐδὲ πόθος: τῆς αὔριον, οὐδὲ πόθος τοῦ ἀνθρώπου συναισθημάτων Πιστεώς, ἐλπίδος, ἀγάπης, δι' ὃν ἡ θυμηδία, εἰρήνη, εὐχαρίστησις ἐν τῇ καρδίᾳ βασιλεύει. Εξεγέρθητι, μοι εἶπε, καὶ ζήτησον ἐν τῷ πρακτικῷ σου βίῳ εἰς τοὺς τρεῖς τούτους μοχλοὺς τὴν ἀνθρώπινον εὐδαιμονίαν.

Μαρία Βιλλή.

δὲν ὑπάρχει ἀπόλυτος εὐτυχία, ἀπόλυτος ἀρετή, ἀπόλυτος ἀληθεία, ἀλλὰ μόνον ἐν εἶδει καὶ ἐν μέτρῳ.

*Ἐγκολπόθητι λοιπὸν ἐν εἶδος εὐτυχίας ἐκ τοῦ ὑποκειμένου σου πρὸς τὸν ἀντικειμενικὸν κόσμον δρῶσαν, πρὸ παντὸς δύναμος ταπείνωσον τὸν ἐγωῖσμόν καὶ ματαιότητά σου, δι' ὃν ἀνεπαρκῶς ἴκανοποιούμενη θεωρεῖς ἔστι τὸν ἐγωῖσμόν καὶ οὕτω διλούντες τοπειάς.

*Βύτυχία ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς κοινωνικῆς συμπράξεως καὶ ἐπικροτήσεως, οὐλα ἡ τῆς δόξης, τοῦ πλούτου, δὲν εἶναι κυριολεκτικῶς εἰπεῖν, εὐτυχία. *Αληθής εὐτυχία είναι ἡ ἀπορέουσα ἐκ τῆς καλλιεργείας τῶν εὐγενῶν τοῦ ἀνθρώπου συναισθημάτων Πιστεώς, ἐλπίδος, ἀγάπης, δι

ριποιούνται, παχύνουν καὶ ἀλμέγουν κατ' ἕδιον τρόπον εἰς διαφόρους ὥρας τῆς ἡμέρας. Οἱ Λινὲ, ὅστις ἔκαμεν ἦδη παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς παραδόξου ταύτης ἐργασίας, δὲν ὠνόμασε τὰς ψύλλας ἀγελάδας διὰ τὸ γάλα τῶν μυρμήκων;

Οἱόσα πράγματα ἡδυνάμεθα νὰ σᾶς διηγηθῶμεν ἀκόμη περὶ τῶν θαυμασίων τούτων ἐντόμων, ἂλλ' ἔκαστον μὲ τὴν σειράν του. Ἰδού μήδη πάραχνη ὑφαίνουσα τὸ ὑφασμά της καὶ προκαλοῦσα τὴν προσοχήν μας.

**

Ἡ ἄραχνη εἶναι ἀναμφισβόλως θύμα τῆς ἀνθρωπίνης ἀδικίας. Αὕτη ἐμποιεῖ φρίκην, τὴν πειριφρονοῦν, τὴν διώκουν, τὴν μισοῦν. Μὲ κτύπημα σφράζουν διαρρηγύουν τὸ ἀξιοθαύματον ὑφασμά της, διὰ πατήματος δὲ συντρίουν τὴν θαυμασίαν ἐργάτιδα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ἔντομον τοῦτο οὐδὲν ἔχει τὸ ὥραῖον οὐδὲ τὸ ἐπαγωγόν. Ἡ ἄραχνη εἶναι ἀσχημός, ἄλλ' ἡ ἀσχημούλα αὔτη, εἶναι μεγάλη τεχνίτις. Μήπως ἡ καλλονὴ ἀποτελεῖ τὴν ἀξίαν τοῦ πνεύματος; Νομίζω δὲν εἰς σοφὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ εἶναι ὥραῖος. Ἀφήσατέ με νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸ ἀνθος τῶν ἄραχνῶν.

Ἴδού ἡ ἐριουργὸς ἄραχνη (fileuse) ἡτις στρέφουσα τὰς ἀτράκτους τῆς οὐδέποτε, ὥσπερ ἡ βασίλισσα Βέρθα ἐτυλιγάδιασε κατὰ τὴν βασιλικὴν ζωὴν της. Ἰδού ἐπίσης καὶ ἡ ὑφάντια ἄραχνη (Tisserande) ἔχουσα ζῶν ἐργαστήριον, κλωστήριον μὲ πολλοὺς ἴστους, στημονίζουμένους ἀδιακόπως δικτυωτὰ τρίχατα.

Βγομένης ἐπίσης τὴν ἀκροβάτιδα ἄραχνην (acrovate), ἡτις ἀπὸ τοῦ ἀκροῦ τοῦ νήματος αὔτης, ἀληθοῦς σχοινίου κατεσκευασμένου ὑπὸ χιλιάδος θωμάγκων, διαγράφει ἐν τῷ κενῷ ἐλιγμούς, οἵτινες θὰ ἔκαμψον τὸν Βλονδῖνον νὰ φρικιάσῃ. Ἐδῶ ἡ κυνηγέτις ἄραχνη (chasseresse), ἡτις ὑπερβάίνει κατὰ τὴν πανουργίαν καὶ τὴν ἀγχίνοιαν καὶ τὸν καλλίτερον θηρευτικὸν κύνα, ἔκει δὲ ἡ ἄραχνη τῶν κήπων, ἡτις κρεμᾷ εἰς τὸν ἀέρα τὰς λαμπρὰς αὔτης ῥοδοειδεῖς ἄραχνίας καὶ ἡνὶ μετ' ὀλίγον θὰ σᾶς παρουσιάσω.

Σπεύδω ὅπως γνωρίσω ὅμιν τὴν πειρεργοτέραν καὶ συμπαθεστέραν τῶν ἄραχνῶν τὴν λυκο-ἄραχνην (arraignée-loup) Σᾶς βεβαίω ὅτι αὔτη δὲν εἶναι παντάπασιν ἀσχημός. Ἡ ἐσθῆτας αὔτης μεταβάλλεται ἐκ πειρτροπῆς ἀπὸ λευκοφρίου εἰς χαλκόχρουν, εἶναι δὲ ἡ ἄραχνη αὔτη ζωηρά, εὐκίνητος, γλυκείας καὶ εὐθύμου διαθέτεως, ὀλίγον ὅμως ἀπερίσκεπτος. Δὲν ἔχει τρίχας καὶ εἶναι μικροτέρα μικροῦ μαργαρίτου, δὲν δὲ βαδίζῃ οἱ μεγάλοι καὶ λεπτοὶ αὔτης πόδες φαίνονται ὡς τροχοί. Οἱ μικροὶ μελανοί, λάμποντες καὶ πνευματώδεις αὔτης ὄφθαλμοι, εἶναι πλήρεις ἀγχίνοιας, ἐπὶ δὲ τῶν εὐκινήτων ὅμων τῆς φέρει μεταξίνον σάκκον, δὲν σπανίως ἐγκαταλείπει. Ἡ ἄραχνη τρέχει, κυνηγᾷ, κλώθει, πειρατεῖ, τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς ράχεως ἔχουσα καὶ δύναται τις νὰ δομάσῃ ταύτην ἐπαίτην φέροντα τὴν πήραν του.

Γνωρίζετε δὲ τί πειρέχεται ἐν τῷ σάκκῳ τούτῳ; Ἐν αὐτῷ εἶναι τὶ καλλίτερον θησαυροῦ, εἶναι τὰ ὡὰ τῆς ἄραχνης. Φέρει τοὺς ἡπογόνους τῆς σάκκου ἐξ ὀλοσηρικοῦ, εἰς σάκκου δὲ μετ' ἀγάπης κατεσκεύασεν, ὡς νέα μήτηρ ἐτοιμάζει τὰ σπάργανα τοῦ ἀνχυμενούν τέκνου τῆς.

Τέλος τὰ μικρὰ γεννῶνται, ἀνὰ ἔκαστον, διακόσια, τρι-

χόσια, ταῦτα δὲ ἀναρριχώμενα ἐπὶ τῆς μητρός των, μεταβάλλουσι ταύτην εἰς ζῶσαν κοιτίδα. Καὶ ταῦτα δλα δόμου κινοῦνται, πειρατοῦσι, ζῶσιν, αὐξάνουσι καὶ εύδαιμονοῦσιν ἐπὶ τοῦ μητρικοῦ σώματος.

Ἄλλ' ἡ λυκο-ἄραχνη δὲν στενοχωρεῖται διὰ τοῦτο, διότι τὴν ἀπειράθιμον αὐτῆς οἰκογένειαν ἐπὶ τοῦ ὅμου τῆς ἔχουσα, ἀσχολεῖται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἡδονάς της. Πόσον φαίνεται εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος ἡ γόνιμος αὔτη μήτηρ, ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ διόλκηρον στρατιάν!

Κινδύνου τινος ἐπελθόντος, αἱ μικραὶ ἄραχναι φεύγουσι τῆς μητρός των, κυλίονται μεθ' ὀρμῆς καὶ κρύπτονται, ἐν φύται τὸν κίνδυνος παρέλθη, ἐπανέρχονται αὖται μία πρὸς μίαν, σχηματίζουσαι οὕτω παράδοξον ἐν μικρογραφίᾳ πομπὴν καὶ ἀναρριχῶνται αἱ μεν ἐπὶ τοῦ ὅμου, αἱ δὲ ἐπὶ τῆς ράχεως καὶ ἔτεραι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς καλῆς μητρός των, ἡτις μηκύνουσα τὸ βῆμα εἰσέρχεται ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς, τὰ τριανταῖς τέκνα ἐφ' ἀποτῆλαις τὴν ἀξίαν τοῦ πνεύματος; Νομίζω δὲν εἰς σοφὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ εἶναι ὥραῖος. Ἀφήσατέ με νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸ ἀνθος τῶν ἄραχνῶν.

Τούλα Κόκκαλη

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Οἱ ἀνθρωποι φύσει γεννᾶται πολὺ ἡ δλίγον μουσικός. Καλλιεργῶν δὲ τὸ φυσικὸν τοῦτο δῶρον ἔξευγενίζεται, μετασητοῦσι εἰς σφαίρας ἰδανικάς, τέλος ἔξυφούται εἰς τὸ ἡθικὸν ἐκείνον υψός, τὸ ἔξισον αὐτὸν πρὸς τὸν Πλάστην του.

Ἡ μουσικὴ εἶναι ἡ κατ' ἔξοχὴν τέχνη τῶν θεῶν, ἡ μετέχουσα τῆς ἡθικῆς ἐκείνων δυνάμεως, δι' αὐτῆς δὲ τὰ φυχικὰ πάθη μετριάζουσα καὶ τὰς παραφόρους τῆς καρδίας ὀρμὰς καταπράνουσα. Ἡ ἀληγορία ἡ παριστῶσα τὸν Ὁρρέα δαμάζοντα τοὺς λέοντας καὶ τὰς τίγρεις διὰ τῶν μαγευτικῶν τῆς θείας αὐτοῦ λύρας ἥχων καταδείκνυται τὴν ἔνθεον τῆς μουσικῆς δύναμιν καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔτι τῶν θηριωδῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐνστίκτων.

*Θένος, ἐν φήμη μουσικὴ ἀναπόσπαστον τῆς ζωῆς, ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως ἐπέχει μέρος, θεωρεῖται καὶ εἴναι ἔθυμος πεπολιτείσμενον. *Ἐθνος, ἐν φήμη μουσικὴ δαπανηρὰ θεωρεῖται πολυτέλεια ἡ μέστον τερπνὸν τοῦ διέρχεσθαι δῶρας τινὰς ἀνίας εἶναι ἔθνος ἀπολιτείστον. *Ἀντιληπτικὸν ὅργανον τῆς μουσικῆς εἶναι ἡ καρδία καὶ οὐχὶ τὸ τῆς ἄροις αἰσθητήριον. Τούτο αἱ πλεῖσται τῶν νεωτέρων Ἑλληνίδων, αἱ ἀπόγονοι τῆς Εὐτέρπης, τῆς Μελπομένης, τῆς Πολυμνίας καὶ τῆς Σαπφοῦς δυτικῶν ἀγνοοῦμεν. Τὸ κλειδοκύματον παρ' ὅμιν ἐπέχει συνεχέστερον τόπον πολυτελοῦς καὶ ἐπιδεικτικοῦ ἐπίπλου ἡ πιστοῦ φίλου, πρὸς δὲ τὸ πόνον τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἔνδυμα ἀναζήσεως αὐτῆς. Συγχαίρουσαι ἀπὸ καρδίας τὴν καλλιτέχνιν συμπολιτιδα ἡμῶν, εὐχόμεθα ὅπως ἡ τόσον ἐπιτυχῆς μετάφρασις αὐτῆς ἐκτιμουμένη δεόντως ὑπὸ τοῦ ἀνάπτυξιν καὶ συστηματοποίησιν τῆς θείας ταύτης τέχνης, τὸ ἀποκαλύπτον τὸς θησαυροὺς τῆς μουσικῆς τῶν προγόνων ἡμῶν, θέλει ἵσως χρησιμεύσει ως ἀφετηρία τῆς ὑπὸ νέον ἔνδυμα ἀναζήσεως αὐτῆς. Συγχαίρουσαι ἀπὸ καρδίας τὴν καλλιτέχνιν συμπολιτιδα ἡμῶν, εὐχόμεθα ὅπως ἡ τόσον ἐπιτυχῆς μετάφρασις αὐτῆς ἐκτιμουμένη δεόντως ὑπὸ τοῦ ἀνάπτυξιν καὶ συστηματοποίησιν τῆς θείας ταύτης τέχνης, τὸ ἀποκαλύπτον τὸς θησαυροὺς τῆς μουσικῆς τῶν προγόνων ἡμῶν.

*Θένος, ἐν φήμη μουσικὴ ἀναπόσπαστον τῆς ζωῆς, ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως ἐπέχει μέρος, θεωρεῖται καὶ εἴναι ἔθυμος πεπολιτείσμενον. *Ἐθνος, ἐν φήμη μουσικὴ δαπανηρὰ θεωρεῖται πολυτέλεια ἡ μέστον τερπνὸν τοῦ διέρχεσθαι δῶρας τινὰς ἀνίας εἶναι ἔθνος ἀπολιτείστον. *Ἀντιληπτικὸν ὅργανον τῆς μουσικῆς εἶναι ἡ καρδία καὶ οὐχὶ τὸ τῆς ἄροις αἰσθητήριον. Τούτο αἱ πλεῖσται τῶν νεωτέρων Ἑλληνίδων, αἱ ἀπόγονοι τῆς Εὐτέρπης, τῆς Μελπομένης, τῆς Πολυμνίας καὶ τῆς Σαπφοῦς δυτικῶν ἀγνοοῦμεν. Τὸ κλειδοκύματον παρ' ὅμιν ἐπέχει συνεχέστερον τόπον πολυτελοῦς καὶ ἐπιδεικτικοῦ ἐπίπλου ἡ πιστοῦ φίλου, πρὸς δὲ τὸ πόνον τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἔνδυμα ἀναζήσεως αὐτῆς. Συγχαίρουσαι ἀπὸ καρδίας τὴν καλλιτέχνιν συμπολιτιδα ἡμῶν, εὐχόμεθα ὅπως ἡ τόσον ἐπιτυχῆς μετάφρασις αὐτῆς ἐκτιμουμένη δεόντως ὑπὸ τοῦ ἀνάπτυξιν καὶ συστηματοποίησιν τῆς θείας ταύτης τέχνης, τὸ ἀποκαλύπτον τὸς θησαυροὺς τῆς μουσικῆς τῶν προγόνων ἡμῶν.

*Άλλα τότε διατὶ μετ' ἐκστάσεως ἀγίας ἀκροᾶται ἡ Ἑλληνὶς τοῦ παθητικοῦ ἀσματος τῆς ἀηδόνος! Διατὶ ὁ ὄφθαλμος αὐτῆς ὑγραίνεται καὶ ἡ ψυχὴ τῆς εἰς μελαγχολικὸν ἐντρυφά ῥεμβασμὸν! Διότι ἡ ἀπὸδὼν τονίζει τὸ ἀσμά της πρὸς τὴν λύραν τοῦ Ὁρρέως, διότι αὐτὴ ἐδιδάχθη τὴν μουσικὴν ὑπὸ τοῦ Μουσηγέτου Ἀπόλλωνος, διότι θρηνεῖ εἰς τὸν

ἄγνον Ἑλληνικὸν τὸν θάνατον τῆς ἀτυχοῦς προγόνου τῆς Φιλομῆτλας.

Ἡ Ἑλληνικὴ καρδία μένει συνεχῶς ἀναίσθητος πρὸς τὰ ἀριστούργηματα τῆς δαιμονίου φαντασίας τῶν συγχρόνων τῆς Εὐρώπης μουσουργῶν, διότι πάντες οὗτοι ὄμιλοι εἰς ζένην δι' αὐτὴν γλωσσαν, ὑμνοῦσι ζένην γῆν, ζένα αἰσθήματα, ζένον οὐρανόν, ζένον ἔρωτα.

Ἐαν ἡ Ἑλληνὶς καὶ ἐν γένει ὁ σύγχρονος Ἑλλην αἰσθανθῆ, ἀγαπήσῃ, ἀντιληφθῇ ποτε τὴν μουσικὴν, ἡ μουσικὴ αὐτὴ θὰ εἶναι, ἡ ἰδική του, θὰ εἶναι ἡ μουσικὴ τῶν προγόνων του, ἡ πρώτη γραφεῖσα, ἡ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν θαλασσῶν, ἔνθα αἱ Συρῆνες ἔθαψαν αὐτήν, ἀναδύσασα καὶ τῷ νέῳ ἡμῶν βίῳ, ταῖς νεαῖς ἰδέαις καὶ ἔξεσιν συμμορφουμένη, πλὴν πάντο

τροῦ, ὁμιλεῖ τὴν Ἀγγλικήν, ἔχει δὲ καὶ στοιχειώδεις γνώσεις ἀπόστελλεται ταχτικῶς τὸ φύλλον εἰς Θεραπειά.—Κον. Κ. Θ. Ἀθηνᾶς. Γνωρίσατε μας ὄνοματα καὶ διεύθυνσαν σας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν. Μ. Α. Π. καὶ Μ. Κ. Κ. Κεφαλληνίαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. ἀπόδειξις ἀποστέλλονται.—Καν. Ε. Β. Στ. Τρίπολιν. Εὐχαρίστως δημοσιεύμεν· διὰ τὰ ζητούμενα δείγματα ἀποταθῆτε πρὸς τοὺς κ. κ. Γαβαλάν καὶ Ἡρακλέους.—Καν. Ε. Α. Σ. Χαλκίδα. Ἐλήφθη ἀπόδειξις ἀποστέλλεται.—Καν. Α. Μ. Τρίπολιν. Ἐλήφθη. Δὲν ἔνοομεν ποίευσθαι πρώτους ἀριθμούς ζητεῖτε· ἀγνοεῖτε δὲ τὸ φύλλον ἔξεδθη τῇ 8ῃ Μαρτίου καὶ οὐχὶ τῇ 1ῃ Ιανουαρίου.—Καν. Θ. Μ. Ἡράκλειον. Δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ θεσπίσωμεν νόμους διὰ τὰς ἐν Τουρκίᾳ διαδιούσας; τίς δύναται νὰ σᾶς μεμφῇ, διότι χάριν τῆς διγένειαν σας ἔξερχεσθε καθ' ἔκστην εἰς περίπατον· ἢ ίδεα μόνον αὕτη φαίνεται μοι τόσον παράδοξος δύναται γελοῖται.—Καν. Ε. Σ. Βέντζαν. Χρήματα ἐλήφθησαν ὑπολειφθεῖσαι ἀπόδειξις ἀποστέλλονται. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν. Α. Σ. Μιτολήγην. Εὐγνωμονοῦμεν μυράκις γράφομεν.—Καν. Ι. Στ. Γειτόκη. Ἐλήφθη μεριμνήσομεν. Ἐξετάσεις διπλωματικαὶ ἀρχὰς Σεπτεμβρίου γράφομεν.—Καν. Σ. Β. Λέσβαν. Ἐλήφθη στέλλομεν καὶ λοιπάς ἀπόδειξις. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν. Λ. Ε. Φιλιππούπολιν. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράψῃ συμμορφούμεθα δηγίταις σας.—Καν. Μ. Ξ. Βουκουρέστιον. Τὸ δὲ τούτων δημοσιεύσεται· γράψατε καὶ τι εἰς πεζόν.—Καν. Μ. Σ. Χίον. Καθυστερούμενος ἀριθμὸς ἀποστέλλεται.—Καν. Δ. Κ. Ἀλεξάνδρειαν. Εἴμαι ἐντελῶς ἀδαίς· τοῦτο μόνον δύναμαι νὰ σᾶς εἰπω: δῶν κακῶν προκειμένων, τὸ μὴ χείρον βέλτιστον.—Καν. Αἱ. Κ. Σύρον. Ἡ ζολοτοπία εἶναι κακὰ ἔμφυτος· μὴ ὑποδαυλίζητε δύμας αὐτῆς διὰ προτιμήσεως τῆς ζηλοτοπουμένης· προσποιεῖσθε μᾶλλον δὲ οὐδὲν ἐνοεῖτε.—Καν. Στ. Κ. Τήνον. Χρήματα ἐλήφθησαν· μερίας εὐχαριστίας. Εἰς τὸ προσεχές φύλλον δημοσιεύμεν ἔρωτησιν.—Καν. Μ. Κ. Ἡράν. Χρήματα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν συμμορφωθῶμεν δηγίταις σας.—Καν. Ν. Α. Τ. Ζίρταν. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἀπόδειξις ἀποστέλλεται.—Καν. Β. Γ. Βίρναν. Τῇ κ. Α. Ρ.

Σοὶ τὸ ἔγραψα, ἀγαπητέ μοι· ὅτο ἀνάγκη νὰ προβάλω ἐν φόρεμα μιᾶς πελάτιδός μας δημοσιούμενης Μωδουτ.

Ἄκουσίως εἰς τὸ ἀκούσμα τοῦ δύναματος τούτου ἡ Ἀρμάνδος μετὰ μορφασμοῦ ἀκατασχέτου ἀνεσκίρτησεν.

Μόνον δὲ μετέβην παρ' αὐτῷ· διότι ἡ τὰς δοκιμάς τῶν φορεμάτων ἔξασκοῦσα ἀνεχώρησε καὶ ἡ κυρία Μπερτέν μ' ἐπροδίδασε εἰς τὴν θέσιν τῆς κρίνασά με ἵκανήν. Ἀλλὰ τί σοι συμβαίνει; Ὁποία κατήφεια σὲ κατέλαβεν! Διατί ἡ μεταβολὴ αὐτῆς;

Δὲν μ' ἔρεσει νὰ παρεξέρχησαι.

Ἡ Λουζέττα τὸν προσέβλεψεν ἀτενῶς καὶ συνωρούμην. Δὲν εἶναι αὐτό. Ἀλλον λόγον ἔχεις. Σὺ δὲν εἶσαι ζηλότυπος. Ἰσως γνωρίζεις αὐτὴν τὴν νέαν.

Οχι, ἡ μᾶλλον πολὺ διάγον. Γνωρίζω δύμας τὸν κ. Μωδουτ, δέστις ἔχει δημοσιεύεις τινάς μετὰ τοῦ κ. Γερβοϊ, δόντος συμβολαιογράφου του. Ως ἐκ τούτου δὲν θέλω νὰ γνωρίσῃ τὰς μεταξύ μας σχέσεις, διότι ἐνδεχόμενον νὰ εἰπῃ τι εἰς τὸν συμβολαιογράφον, καὶ τότε ἀλλοίμονον, διατρέχω τὸν κίνδυνον νὰ χάσω τὴν θέσιν μου.

Μὴ φοβοῦ τίποτε, εἴμαι ἀρκετά συνετή.

Τοῦτο μόνον σοι λέγω, πρόσεξον. Εάν ποτὲ ἀναφέρωσι τὸ δύναμα μου ἐνώπιον σου προσποιηθῆτε ἐντελῆ ἀγνοιαν.

Διατί δὲ τόσαι προφυλάξεις; μήπως σήμερον ἡ αὔριον δὲν θὰ συζευχθῶμεν;

Ναί, ἀλλ' ἐννοεῖς, διτὶ ἐάν γνωρίζῃ διτὶ ἡ μέλλουσα σύζυγός μου προϋπήρξεν ἔρωμένη μου, ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ γάμος μας.

ἀποστέλλεται ταχτικῶς τὸ φύλλον εἰς Θεραπειά.—Κον. Κ. Θ. Ἀθηνᾶς. Γνωρίσατε μας ὄνοματα καὶ διεύθυνσαν σας.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

"Οπως ἀποφύγητε τὰς προσδοκίας τῶν διεφόρων τῆς ἀνοίξεως ἐντόμων οἰον κωνώπων, μισιῶν βιοτρύδων, ψυχῶν τῆς νυκτὸς θέσατε πλησίον τοῦ παραθύρου Σας κλάδον κουφούσιλέας. Ἡ ὅσμη αὐτῆς ἔχει τὴν ιδιότηταν ἀπομακρύνη τὰ ἔντομα καὶ απορροφᾷ τὰς δυσταρέστους ἀποφοράς. Εἰς τὰς ιχθυόπωλες καὶ κρεοπώλες τῆς Εύρωπης κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ισχυροῦ καύσωνος μεταχειρίζονται τοὺς κλάδους αὐτῆς, εἰς δὲ τὰς ἐστικτόρια τοποθετοῦσι διαρκῶς φύλλα τινὰ καὶ οὐτας ἐπαισθητῶν ἡ ἀναδιδομένη ἐκ τῶν φαγητῶν ὁσμὴ μετριάζεται

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κεράσια Κομπόστα μικρὰ τεμάχια ἄρτου καὶ καρπούρδιστα τα κάλαντα ἐντός βούτυρου, ὅμα γίνωστι ὑπέρυθρα ἀποσύρατε τα καὶ ἀφήσατε νὰ κρυώσωσι ἀφαιροῦσαι τὸ βούτυρον. Κατόπιν ρίψατε νωπὸν βούτυρον καὶ ως ἀναλυθῆται ρίψατε κεράσια ὡν ἀφαιρεῖτε τὸν μίσχον διατηρεῖτε δὲ τὸν πυρῆνα, ἀφοῦ προηγουμένως ἀλαφρῶς τὰς καρπούρδισθαις ως καρπούρδισθαις, ρίψατε σιρόπιον ἀρκετόν καὶ ἀφήσατε νὰ βρασωσι. "Αμα ἑτοιμασθῆται περιχύσατε τὰ τεμάχια τοῦ ἄρτου καὶ σερβίρατε.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται αἱ ἐν ΡΟΥΜΑΝΙΑ κ. κ. συνδρομήτριαι καὶ συνδρομηταὶ ἡμῶν, διτὶ πᾶσα πληρωμὴ συνδρομῆς αὐτῶν, ἐνεργηθεῖσαι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κ. Γερογιάννη θεωρεῖται ἀκυρος. Γνωστοποιεῖται δὲ αὐτοῖς διτὶ ἐν τῇ Ἀφημερίδι τῶν Κυριῶν θέλει προσεχῶς δημοσιεύθη τὸ δύναμον τοῦ ἐν ΡΟΥΜΑΝΙΑ νέου γενικοῦ πληρεξουσίου ἡμῶν, μεθ' οὗ ἐν τῷ μέλλοντι θέλουσι συναλλάττεσθαι. Παρακαλοῦνται δὲ αἱ πληρωτασαι ἥδη τὴν συνδρομήν τοῦ τρέχοντος ἔτους νὰ δηλώσωσι τοῦτο πρὸς ἡμᾶς, δημοσίᾳ διακοπῇ αὐταῖς ἡ ἀποστολὴ τοῦ εὐλλογοῦ.

Μπᾶ! ἀφησε δὰ τὰς δυσαρέστους ἀστειότητας. "Ἐχω τὴν ῥητὴν ὑπόσχεσίν σου, εἴμαι τιμία κόρη. "Εάν δέ ποτε μὲ ἐγκαταλείψῃς... Βλέπεις αὐτοὺς τοὺς δηνυχας; Δέν σοι λέγω τίποτε περισσότερον.

Τέλος, ἔσο δηνυχος.

"Οχι, ποσῶς. "Επιθυμῶ δημοσίᾳ ἐγὼ εἴμαι πρὸς σὲ πιστὴ ἀφωσιωμένη μέχρι βλακίας, σπως ἀποφεύγω τὰς φιλοφρονήσεις καὶ σχέσεις ἀλλων, ἐννοῶ καὶ σὺ μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον νὰ μὲ πληρώνῃς. Βλέπεις ἔχω πίστιν εἰς τὰς δημοσιεύσεις σου. Εἶσαι μνηστήρ μου καὶ ἐννοῶ νὰ μὲ νυμφευθῆς.

Μήπως δὲν συμφωνῶ κατὰ πάντα μὲ τὰς διαθέσεις σου; ἀπότητησεν δὲν Ροβέρτος, δὲν καὶ ἐνδομύχως ἐκαιροφυλάκτει νὰ εῦρῃ κατάλληλον στιγμὴν, δημοσίᾳ διαρρήξῃ τὰς μετ' αὐτῆς σχέσεις του ἀφ' δου ἐβολυδοσκόπει τὸν μετὰ τὴν Μωδουτ γάμον του.

Εἶσαι σύμφωνος· τὸ λέγεις πρὸς ἐνδές ἔτους, ἀλλὰ δὲν βλέπω τίποτε.

Γνωρίζεις, φίλη μου, διτὶ δὲν κληρονομήσω τὴν ἀμφισθητούμενην ἐκείνην περιουσίαν, περὶ τῆς ἀλλοτε σοὶ ώμηλησα, ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ δὲ γάμος μας. "Ανευ δύολου γάμου δὲν γίνονται.

*Ἀς εἶναι· θέλω νὰ σέπιστεύσω. Εάν δημοσίᾳ μὲ ἀπατᾶς δυστυχία σου! φυλάχθητι ἀπὸ τὸ βιτρόβλοιν.

Αἱ εἰπε προσποιούμενος τὸν γελῶντα. Καὶ τὸ κακουργοδίειν... Μὴ ἀνησυχήσῃς διτὶ δημοσιεύσεις τῆς καρδίας πάντοτε ἀθωάνουν.

(Ἀκολουθεῖ.)